Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul IX nr. 25 (655) ⋆ joi 19 iunie 1958 ⋆ 8 pag. 30 bani

CITIȚI IN ACEST NUMĂR:

În curînd... vacanța

LA SERBAREA DE SFÎRȘIT DE AN...

Nu departe de dealul Cotrocenilor se află un vechi cartier muncitoresc — Grozăvești. De ani și ani muncitorii acestui cartier, din tată în fiu, lucrează fie la uzina electrică, fie la Semănătoarea sau la fabrica de pîine „Constantin David". Copiii învață tot la școala din cartier — Școala de 7 ani nr. 154. Anii trec și mîine ei vor lucra la uzină, alături de părinți, de frați. Acum însă învață. Și învață bine. De curînd au devenit și mîndria cartierului — artiști. Corul lor a obținut locul I la concursul de cîntece și dansuri pe raion, iar acum de curînd au cîntat la televiziune.

⋆

Pregătirile pentru serbarea de sfîrșit de an școlar sînt pe sfîrșite. Dacă cumva ai treburi prin acest cartier, nu uita să treci și pe la școală. Eu am făcut aceasta și sînt bucuroasă. Pe ușa primei clase scria: „Nu intrați, avem repetiție", pe cealaltă la fel, și același lucru pe a treia ușă. Și totuși curiozitatea m-a făcut să trag cu urechea. „Trandafir crescut în vie", „La fîntînă", „...rș pionieresc" au fost cele cîteva cîntece pe care le-am ascultat din... „culise". Apoi ghinion, am fost descoperită. Dar asta și spre bucuria mea. Căci eleva de serviciu m-a dus în clasa în care se făcea repetiție la...

— Hei!...iată și fata moșului cea frumoasă.

— Vezi cît a crescut?

— Ba ce crescut!... bre, bre! cînd era numai de-o schioapă.

Ați recunoscut? E „Piatra din casă" de V. Alecsandri. Apoi în altă clasă am văzut și cum se repeta „Procesul" de Cehov, am văzut și repetiția din sala de dansuri.

Serbarea de sfîrșit de an școlar nu a avut loc, sînt sigură însă că nu va lipsi nici un locuitor din cartier nici un muncitor de la uzina care-i patronează — Uzina Electrică Grozăvești.

GETA COSTIN

La „Cartierul general"

Cine n-a auzit de minunata Vale a Oltului? Dar de pitoreasca stațiune Călimănești?... Aici, ca și în atîtea alte locuri, există o unitate de pionieri. De cum se face vreme frumoasă, copiii pornesc în sus, pe malul Oltului, cutreieră pădurile înverzite sau merg la pescuit. Prin urmare, vacanța de vară poate fi petrecută în chip plăcut. Și la asta s-au gîndit în primul rînd atunci cînd au hotărît cum să-și organizeze tabăra.

Mai întîi au ales locul în care vor instala: păduricea de pe malul celălalt al Oltului „Cartierul general" al taberei va fi instalat în mijlocul pădurii. Tot aici, în luminiș, va fi făcut careul pionieresc — pentru ridicarea drapelului iar pe un copac gros va fi afișat programul de activitate pentru ziua respectivă.

Cîteva echipe de copii se ocupă de amenajarea unor colibe din frunziș, în care se vor aduna pionierii pentru a discuta diferite lucruri, pentru a se odihni sau pentru a depozita materialele. Și, bineînțeles, una din aceste colibe va fi rezervată bibliotecii cu cărți.

In luncă, unde terenul este mai neted, vor face o groapă pentru sărituri și o pistă G.M.A.

Cei de aici s-au mai gîndit la ceva: să amenajeze și o bucătărie turistică, căci, așa cum au prevăzut în programul de activitate, vor fi zile în care vor merge la pescuit, iar masa o vor lua în tabără.

Nu-i așa că este plăcut să-ți petreci timpul într-o astfel de tabără?... Dacă sînteți de aceeași părere, vă puteți organiza o tabără la fel.

Plec în tabără

Sînt bucuros. Am încheiat anul școlar cu note bune, n-am nici o medie mai mică de 7. In vacanță am timp să mă ocup de construirea unui aparat de radio cu galenă. Abia aștept să încep lucrul. Asta pînă plec în tabără (am uitat să vă spun că și în vacanța asta plec în tabăra de pionieri de la Cheia). Știu de anul trecut că îmi voi petrece timpul acolo cum nu se poate mai frumos și... poate că îmi voi revedea prietenii de astă vară.

ION ROGOJINA
cl. a VI-a
com. Valea Lungă — Gorgota
r. Pucioasa

Pentru voi copii!

IN FIECARE AN, C.C. AL U.T.M., C.C.S. ȘI MINISTERUL INVĂȚĂMINTULUI ȘI CULTURII ORGANIZEAZĂ, IN CELE MAI PITOREȘTI LOCURI ALE ȚARII, TABERE ȘI COLONII.

ȘI IN ACEASTA VARA SE VOR DESCHIDE PESTE 300 DE TABERE CENTRALE ȘI REGIONALE LA MUNTE ȘI PE LITORAL IN CARE PESTE 200 000 DE COPII VOR AVEA PRILEJUL SA PETREACA ZILE DE NEUITAT.

PIONIERII ȘI ȘCOLARII CARE RAMIN ACASA VOR PUTEA ACTIVA IN TABERELE LOCALE, CE SE DESCHID IN APROAPE TOATE LOCALITAȚILE, PRECUM ȘI IN CERCURILE DE LA CASELE ȘI PALATELE PIONIERILOR.

TREI PIONIERE

PENTRU O MAI BUNA APROVIZIONARE A POPULAȚIEI CU PRODUSE ANIMALE, TREBUIE SĂ SPORIM PRODUCȚIA DE OUA ȘI CARNE DE PASARE.

(Din expunerea făcută de tov. Gh. Gheorghiu-Dej la consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii.)

N-a trecut prea multă vreme de cînd cei mai harnici lucrători din agricultură s-au adunat în marele sfat de la Constanța, și pe cîmpiile țării, bătrîni și tineri au pornit cu entuziasm să îndeplinească marile sarcini puse de către partid în fața țărănimii muncitoare...

Și alături de ei se află cei mai mici fii ai partidului, pionierii, care, pretutindeni, dau și ei o mînă de ajutor.

⋆

Povestea de mai jos e o poveste adevărată, petrecută nu de mult într-o comună, Gherghani, pe drumul Piteștiului.

Povestirea a început odată cu o convorbire pe care trei pioniere din clasa a V-a, Aculina, Vicenția și Aurelia, au purtat-o într-o după amiază.

— ...Și la urma urmei — spunea Aurelia — credeți că ar fi chiar atît de greu?

— Greu n-ar fi — răspunse Aculina — numai că dacă facem o treabă, s-o facem cu rost.

— Adică?

— Adică nu e totul să crești pui, ci acești pui să fie de rasă.

(Continuare în pag. 7-a)

ACULINA

Iolanda Balaș a stabilit un nou record mondial

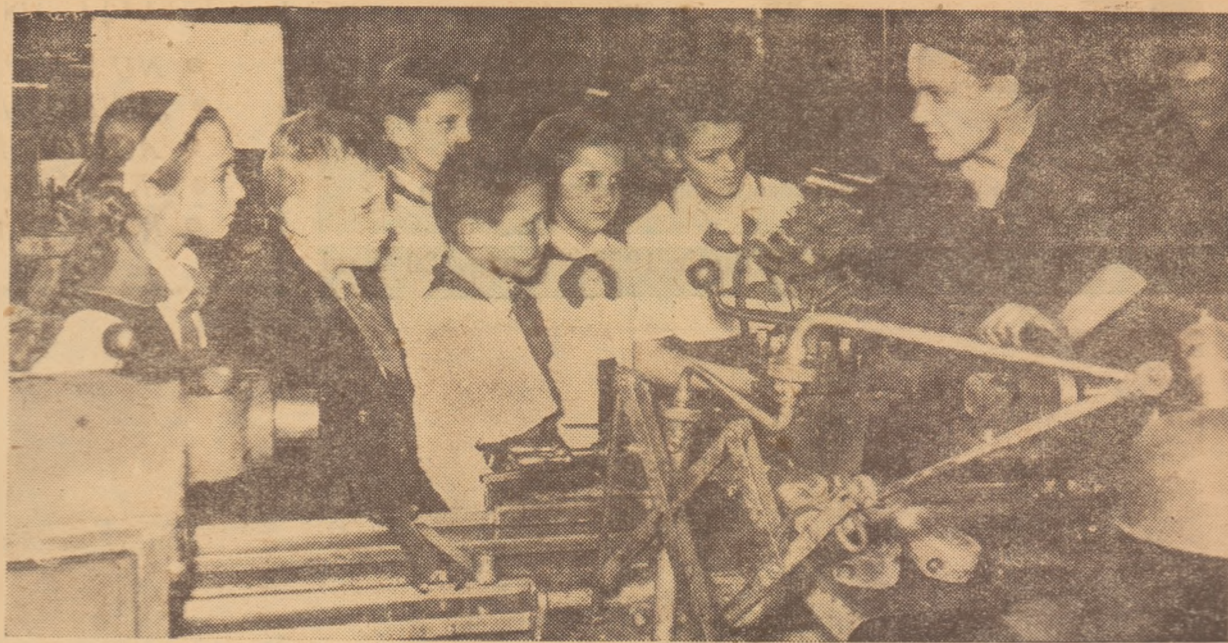
Incă din anii pionieriei, Iolanda Balaş a îndrăgit mult săritura în înălţime. Din acei ani a început să se pregătească cu perseverenţă pentru succesele dobîndite mai apoi.

In 1956 (14 iulie) Iolanda este prima în lume care sare 1,75 m. Nu după multă vreme însă, americana Mc Daniel reuşeşte să o întreacă cu 1 cm, iar mai apoi chinezoaica Cen Fen iun cu 2 cm.

Insufleţită de dorinţa de a aduce noi victorii patriei dragi, ea nu se descurajează şi continuă să se antreneze cu şi mai multă grijă sub supravegherea atentă a prietenului ei din copilărie antrenorul Ion Söter.

Şi iată că rezultatele strădaniilor ei n-au întîrziat să-şi arate roadele: cu cîteva zile în urmă, cu prilejul unui concurs de verificare desfăşurat pe stadionul Republicii din Capitală, tînăra noastră maestră a sportului, Iolanda Balaş, trece ştacheta ridicată la 1,78, reuşind să stabilească astfel un nou record mondial la săritura în înălţime.

Acum, Iolanda nostră e iarăşi în fruntea celor mai bune săritoare în înălţime din lume, aducînd ţării noastre o victorie de seamă.

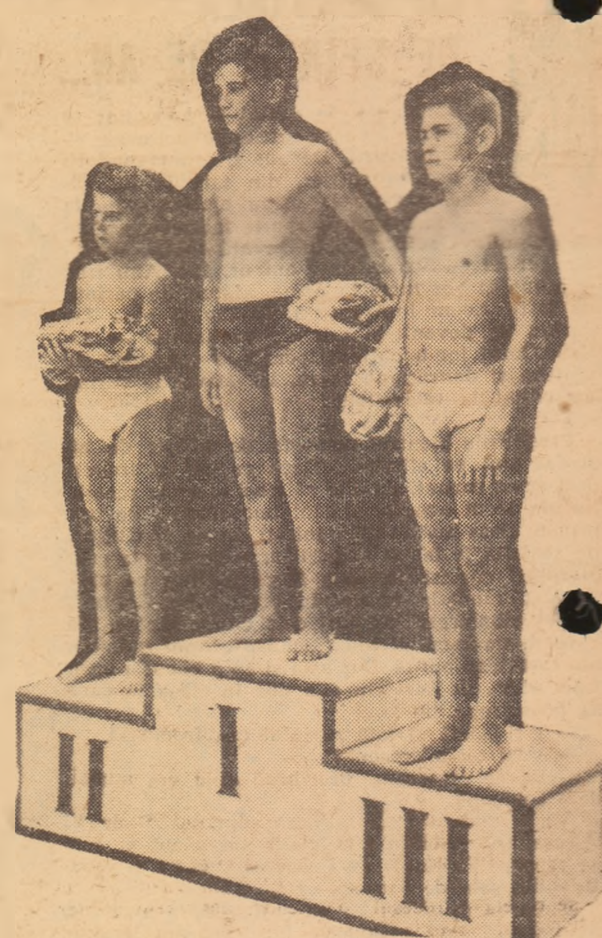
IN VIZITĂ LA PRIETENI

Pionierii de la şcoala medie „Mihail Eminescu" din Bucureşti, îşi petrec cu folos primele zile ale vacanţei. Iată-i în vizită la prietenii lor mai mari, muncitorii de la fabrica Timpuri Noi.

Vă prezentăm FOŞTI CAMPIONI LA „CUPA SCINTEII PIONIERULUI"

In curînd, dragi copii, în întreaga ţară va începe tradiţionalul concurs de înot organizat de gazeta noastră. Incepînd de astăzi, în paginile gazetei vă vom înfăţişa chipuri de foşti campioni. Iată o imagine de la cea de-a VII-a ediţie a „Cupei Scînteii pionierului". In această ediţie, Robert Ladner, din Timişoara, a fost primul copil din ţara noastră care, pe distanţa de 33 m. a realizat cea mai bună performanţă; 21,9 sec.

In fotografie îl puteţi vedea pe Robert pe cea mai înaltă treaptă a podiului învingătorilor

ACTIVE PIONIEREŞTI, ATENŢIE!

Vacanţa bate la uşă. Sute de mii de pionieri şi şcolari, din grija partidului, pleacă în tabere, la munte şi la mare. Alţi copii rămîn acasă, în satul sau oraşul lor. Haideţi să ne închipuim cum ne vom petrece vacanţa la noi în sat.

In primul rînd, am aflat că în localul şcolii se va deschide o tabără locală. Această tabără trebuie organizată. Cine s-o organizeze? Fireşte, în primul rînd voi, copiii, iar rolul cel mai de seamă îl are activul pionieresc, adică colectivul de conducere al unităţii, colectivele de conducere ale detaşamentelor, preşedinţii de grupă. Veţi cere, fireşte şi ajutorul profesorilor voştri, care vi-l vor da, cu siguranţă.

Intîi, activul pionieresc s-a adunat. E de faţă şi tovarăşa instructoare. Problema care se discută este: „Cum să ne organizăm tabăra? Cu ce să începem?".

Toţi copiii trebuie să fie anunţaţi că „în ziua de... se va deschide tabăra locală". Dar asta nu ajunge. Copiii vor să ştie ce vor face în tabără?

Dar colectivul de conducere al unităţii a fost prevăzător. Incă din timpul şcolii a înfiinţat la gazeta de perete rubrica „Ce vom face în vacanţă?" şi acum se află în posesia unor propuneri interesante.

Desigur, nu toate propunerile sînt realizabile. Unii vor să se plimbe cu vaporul, deşi satul lor e în regiunea Baia Mare. Sau alţii vor să viziteze Iaşul, deşi comuna lor e lîngă Turnu Severin. Acolo unde sînt posibilităţi, se pot organiza şi excursii mai lungi. De pildă, copii din multe sate şi-au strîns bani la C.E.C. tot anul şi în vacanţă vor face o excursie mai mare. Pe alţii îi trimit în tabere gospodăriile agricole colective. Dar să revenim la discuţia noastră. Va-să zică trebuie alese propunerile cele mai potrivite cu satul respectiv: cercetarea satului natal, focuri de tabără, şezători, întîlniri cu bătrînii satului, excursii pe bicicletă, jocuri de teren în pădure etc... Unii au propus să se dea un ajutor gospodăriei după seceriş, la strîngerea spicelor.

Va să zică ne putem face un program destul de interesant pentru vacanţă.

Prin urmare, tot activul pionieresc se va răspîndi şi va vorbi cu toţi pionierii. Le va anunţa data deschiderii taberei şi programul. De asemeni, trei dintre cei mai buni desenatori vor face pe o coală de carton un afiş mare, care va fi pus la şcoală.

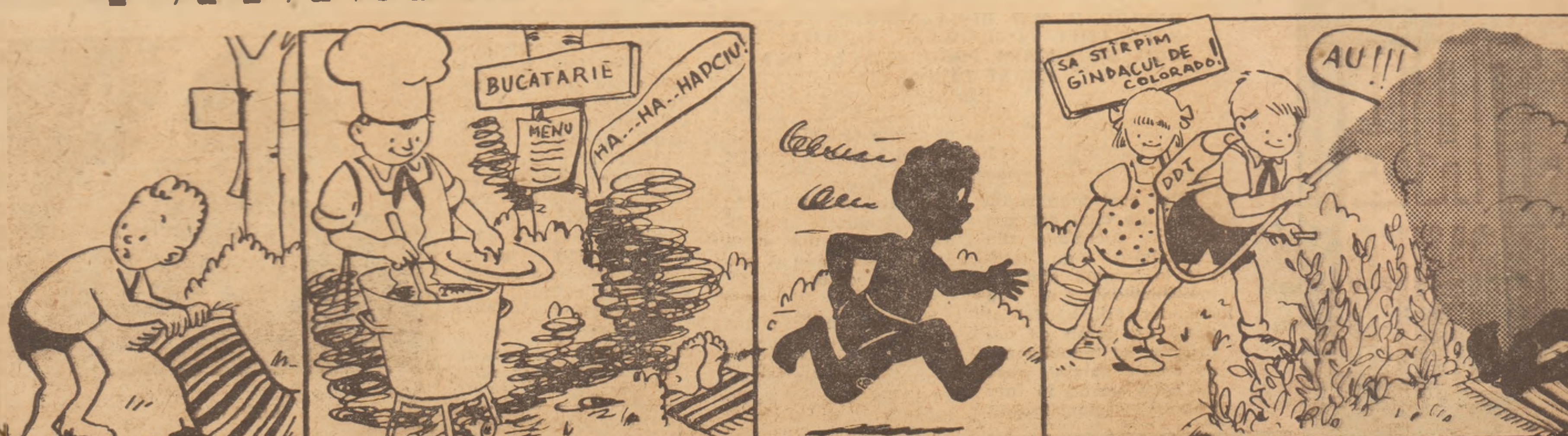
Ei, cu asta am terminat? Incă nu. Tot ceea ce a discutat activul pionieresc trebuie înfăptuit. In primul rînd trebuie amenajat localul şcolii. E muncă, nu glumă. Dar activul pionieresc a mobilizat şi alţi pionieri, aşa că treaba va merge uşor. Băncile vor fi scoase din clase. Şcoala nu mai trebuie să semene cu ce a fost în timpul anului. De altfel sediul taberei nu va fi folosit în fiecare zi, ci numai atunci cînd e vremea urîtă. Restul, afară, în aer liber, la plimbare, în excursie, la tabăra de colibe din pădure... Apoi trebuie alcătuite colectivele de pionieri care se vor ocupa de organizarea diferitelor excursii. Gospodăria colectivă a promis că va da de cîteva ori un camion pentru excursii. Tot colectiviştii se vor îngriji de hrană pentru timpul excursiei. Apoi conducerea gospodăriei colective va lua legătura cu alte două gospodării şi cu crescătoria de păsări din raion, astfel că vizitele propuse în program vor fi asigurate.

Dar cînd plouă? Ei, şi la asta s-au gîndit cei mari. Fiţi atenţi: cîteva surprize! O masă de ping-pong, dată de utemiştii de la S.M.T. Trei servicii complete de şah trimise de organizaţia U.T.M. din comună. Comitetul de părinţi, cu ajutorul Sfatului popular, a obţinut cîteva filme care vor rula în vacanţă pentru copii, chiar la sediul taberei. Filmele vor fi aduse de la oraş. Aşa că grăbiţi-vă să treceţi şi filmele în program! Sportivi! Atenţiune! O altă surpriză tot de la S.M.T.! Echipament de fotbal, mingi şi un serviciu de volei. Pe deasupra, antrenori din echipa S.M.T.-ului!

Dar tabăra locală nu se organizează numai în clădirea şcolii ci şi într-o pajişte, în pădure, într-un părculeţ etc...

Aşa că, dragi copii care nu plecaţi în tabără, nu fiţi necăjiţi. Veţi petrece în tabăra voastră tot atît de bine. Peste cîteva zile, drapelul roşu al taberei se va înălţa mîndru, sus, pe catarg.

PATANIILE LUI ICA LENEVICA

Porniți la drum!

Vă mai amintiți de pionierii din Botoșani, prieteni nedespărțiți și pasionați turiști ?... Vara trecuta, plecînd în mai multe călătorii de cercetare a ținutului natal, ei au descoperit lucruri interesante, o veche așezare geto-dacă, izvoarele unui pîrîu — Dresleuca — și cîte altele ! Și ca ei au fost mulți alții, în toată țara.

Anul acesta, „Clubul micilor turiști" participă în întregime la concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal" inițiat de C.C. al U.T.M. și de Ministerul Invățămîntului și Culturii. Pentru cele mai bune lucrări, pentru cele mai frumoase culegeri folclorice, pentru cele mai reușite fotografii și desene și pentru cele mai interesante descoperiri, la faza pe raion a Concursului se vor da premii. iar redacția „Scînteii pionierului" va înmîna carnetul micului turist.

Deci cercetați, căutați, descoperiți !

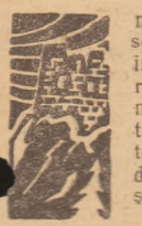
Colindați ținutul natal în lung și în lat !

Iar țara noastră, bogată în peisaje de o frumusețe rară, patria noastră minunată, vă așteaptă s-o cunoașteți, să-i aflați potecile neștiute încă și necolindate de voi.

Cîteva institute ale Academiei R. P. R. au dat indicații micilor turiști de felul cum ar putea să le ajute în aflarea unor noi documente istorice, folclorice, precum și în cercetarea florei, faunei și a trecutului geologic al patriei.

Iată, mai jos, îndemnurile primite :

De la Institutul de istorie

Trecutul patriei noastre se află înscris în cărțile de istorie, în tipăriturile vremii, dar mai ales în diferitele documente întocmite de noi sau de predecesorii noștri.

Cercetînd tocmai aceste mijloace de informare, care uneori par fără însemnătate, s-ar putea să aflați informații noi în legătură cu istoria Bucureștiului, de la a cărei naștere se împlinesc anul viitor 500 de ani, sau despre Unirea Principatelor făptuită cu 99 de ani în urmă. In felul acesta îi puteți ajuta pe cercetătorii în domeniul istoriei să descopere mijloace de informare necunoscute lor încă.

Activînd în cadrul concursului „Să ne cunoaștem ținutul natal", căutați să aflați în vacanța aceasta lucruri noi despre locurile natale, străduiți-vă să descoperiți în podurile și în vechile acte de familie, documente vechi, ziare din urmă cu decenii, cărți de la începuturile slovei tipărite. Toate acestea pot fi de mare ajutor istoricilor noștri.

Vizitați localități și monumente istorice, culegeți documente și povestiri despre mișcarea muncitorească și răscoalele țărănești, despre starea locuitorilor în trecut și astăzi, starea culturală a ținutului, descrieți obiceiurile, portul și tradițiile locuitorilor

Prin munca aceasta interesantă veți sprijini străduințele oamenilor noștri de știință.

Conf. univ. VASILE MACIU
Decanul Facultății de istorie a Universității „C. I. Parhon" din București

De la Institutul de folclor

Dragi turiști,

Invățații de seamă au cules, în trecut, comori ale creației populare. Și astăzi ele sînt cercetate permanent de folcloriștii noștri, grupați în Institutul de folclor. Colecțiile noastre depășesc 80.000 de cîntece, dansuri basme și povești din toate regiunile țării. Totuși, bogăția folclorului nostru este mult mai mare !...

De aceea, Institutul de folclor vă cere să-l ajutați în munca de cercetare, de valorificare a folclorului. Culegeți în timpul acestei vacanțe jocuri din satul vostru jocuri pionierești create chiar de copii, cîntecele ce le cîntați cînd vă jucați... Descrieți obiceiurile satului vostru natal. Adunați cu grijă legende. Cîntecele pe care le auziți pentru întîia oară ar fi bine să le transcrieți cu notația muzicală sau să le învățați. Nu uitați să culegeți legendele și povestirile despre oameni de seamă, scriitori oameni de știință, ostași conducători de răscoale populare, haiduci...

Cînd vi se povestește, notați aceste lucruri în graiul local, scrieți de la cine unde și cînd ați aflat faptele. Notați cu grijă toate manifestările folclorice noi, cîntecele noi care se nasc în zilele noastre, poveștile noi care apar.

Prof. MIHAI POP
Director științific al Institutului de folclor

Dragi copii,

Trimiteți pe adresa redacției rezultatele cercetărilor voastre. Vom fi bucuroși să le publicăm pe cele mai interesante

1. Vechea cetate de scaun, Tîrgoviște. Anii și intemperiile au măcinat-o și au distrus-o. Astăzi, din falnica cetate de odinioară n-au mai rămas decît ruine.

2. Imprejurimile Aninei — ca și multe alte meleaguri ale patriei noastre minunate — sînt deosebit de pitorești. Acum, în vacanță, după ce ai încheiat cu succes un nou an de școală, o excursie prin aceste locuri e bine venită...

BUN RAMAS ȘCOALĂ!

Examenele s-au sfîrșit. Absolvenții clasei a VII-a din raionul Negrești-Iași au hotărît să se întîlnească cu toții în minunata poieniță din pădurea Valea Mare. Întîlnirea aceasta va evoca tot ce e mai frumos și mai romantic în viața de pionier.

Spre locul adunării, absolvenții din raion vor porni pe patru trasee, ca pentru un joc de orientare. In drumul lor vor întîlni obstacole pe care vor trebui să le înlăture, vor avea de rezolvat o mulțime de probleme, iar o dată ajunși în poiană, unde va fi instalată o tabără de corturi, vor începe jocul de teren, pe care, cu siguranță, nici unul dintre ei nu-l va putea uita vreodată. Se vor întrece apoi în meciuri de volei, de fotbal, de oină, în concursuri de sărituri și alergări. Seara, în jurul focului de tabără, vor cînta, vor dansa, vor povesti despre școlile la care s-au înscris. Apoi fiecare va participa la concursul „Care-i cea mai frumoasă amintire din viața de pionier".

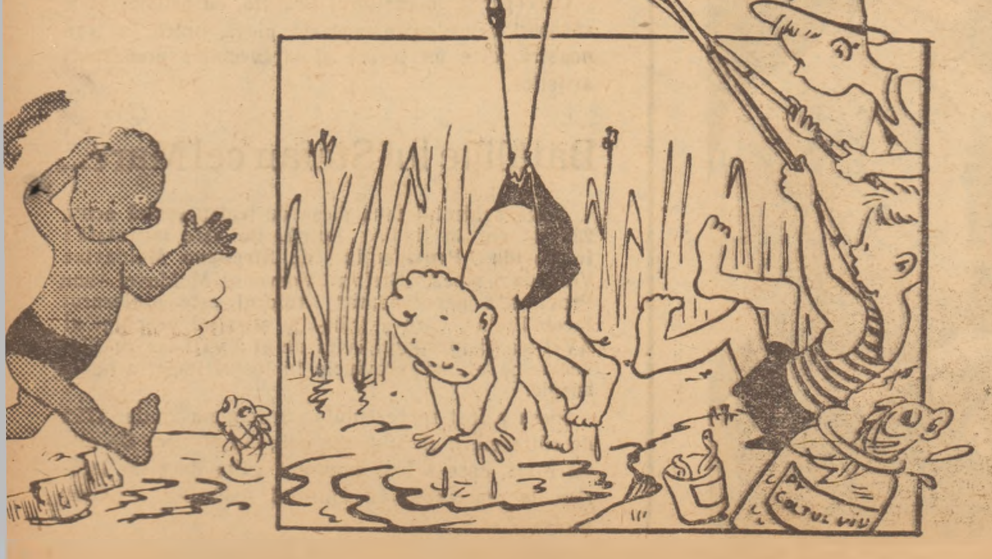
Tîrziu, cînd flăcările focului de tabără vor păli, fiecare se va îndrepta spre cortul său.

★

Ce repede au trecut anii ! Bun rămas, școală. De acum încolo fiecare pornește pe drumul meseriei ce și-a ales-o. E greu să te desparți de colegii, de prietenii cu care ți-ai petrecut prima copilărie, de tovarășii tăi. Ziua aceasta de adio nu înseamnă numai regret după anii frumoși petrecuți împreună, ea mai înseamnă bucuria viselor ce se vor îndeplini, începutul unui drum nou, ce se cheamă tinerețe. Nu peste mult timp, unii vor deveni utemiști, iar cravata, draga cravată roșie, va fi păstrată ca amintire a anilor de pionier.

Întîlnirea din poiană e începutul unei noi tradiții, pe care, an de an, absolvenții clasei a VII-a din raionul Negrești o vor duce mai departe.

AL. MIHU

Tabăra pionierilor

Măi, bucuria a venit cu noi !
Ce jocuri, ce cîntări melodioase !
Chiar primăvara parcă înapoi
Cu tabăra o dată se întoarse !

Ești dobrogean și-ai izul mării-n nări ?
Cîmpulungean cu mîndră-mbrăcăminte ?
Vrei mîna să ne dăm ?... In înserări
Cununa focurilor vom aprinde !

...Iar pe cînd trenuri fluiera-vor lung,
Aducerea aminte — porumbiță —
Te va găsi din nou la Cîmpulung,
Te va găsi-n a Dunării arșiță.

. . . .

Azi

Pornind cu voi la drum întîia oară
In inima pădurii, printre brazi,
Mă simt alături de întreaga țară !

M. NEGULESCU

reportaj
ştiri
informaţii
NOUTĂŢI
TEHNICE

VEŞTI

U.T.O.S.-27

De curînd pe ogoarele patriei noastre a apărut un nou tip de tractor romînesc.

Muncitorii sosiţi cu tractorul de la fabrica au început să demonstreze multiplele lui întrebuinţari. Intîi i-au ataşat un plug, iar tractorul a tras nişte brazde pe cinste. Apoi l-au pus să traga o praşitoare mecanică, şi U.T.O.S.-27 s-a dovedit din nou capabil. Şi aşa, rînd pe rînd, la spatele tractorului s-au ataşat tot felul de combine, cultivatoare... Şi de fiecare dată noul tip de U.T.O.S. s-a arătat meşter.

U.T.O.S.-27 (Uzinele Thaelmann-Oraşul Stalin) este o nouă victorie a industriei noastre romîneşti.

„Eu apăr copiii"

Dacă aparatul inventat de dr. Andrei Avachian, de la Spitalul de copii „Gr. Alexandrescu", ar avea glas şi dacă l-ai întreba care-i rostul sau, ţi-ar răspunde simplu: „Eu? Eu apar copiii !"

Intr-adevar, acest aparat — prin sondele sale care se introduc în stomacul copilului prin nări, gură... face o dezintoxicare rapida a copilului bolnav de holeră infantilă. De remarcat ca holera infantila este o boala gravă, pe care o contractează mai ales sugarii. De asemenea, invenţia dr. A. Avachian da posibilitatea copilului bolnav sa stea într-un repaus complet, alimentarea şi rehidratarea lui făcîndu-se cu ajutorul aparatului.

Un cazan minune

Inchipuiţi-vă un cazan minune : torni în el apa caldă, pui înăuntru vesela şi... apeşi pe un buton prins de cazan. După 3—4 minute, scoţi vesela spălată şi uscată. Ce spuneţi, e un lucru bun, fără îndoială, aşa-i? Mama, la bucătarie, ar fi scutită de foarte multa trudă.

Un asemenea aparat există... El a fost inventat de tehnicianul Iacu Gabroveanu, de la U.C.E.C.O.M. Un motoraş pune în mişcare o roată cu palete care se află în cazan şi arunca asupra vaselor un şuvoi de apă care le spală. Dacă vasele-s limpezite tot cu apă caldă, ele se usucă rapid, datorită căldurii apei.

„INIMOŞII"

Sute de tineri din toate colţurile ţării au venit să muncească pe şantierul Magistralei de Est Nedeş-Oneşti. De la venirea lor pe şantier, brigadierii din sectorul I Mugeni au săpat peste 8 km. de şanţ şi tot pe aceeaşi distanţă a fost montată conducta.

Către seară, îndreptîndu-mă spre comandamentul şantierului, am auzit deodată strigîndu-se în urma mea :

— Fraţilor, astăzi „inimoşii" au luat-o înaintea echipei lui Mozeş.

M-am oprit şi am privit înapoi. În jurul unui brigadier înalt, un voinic cu părul blond, zburlit din pricina vîntului, mai mulţi brigadieri discutau cu aprindere.

— Ei, ce părere aveţi, iar au luat-o „inimoşii" înainte.

— Ce o să spună Mozeş !...

Stăteam şi mă gîndeam, cine or fi oare „inimoşii ?"

★

Cei cinci „inimoşi" care alcătuiesc echipa a II-a din brigada I Constanţa au venit pe şantier aproape de mijlocul lunii mai. Aici s-au cunoscut. Stan Gheorghe e din Vînătorii Mici, Chiriac Dumitru din Olteneşti, Gheorghe Niţu din Sărăţeni. Doar Marin Neagu şi Tudor Cojocaru sînt din aceeaşi comună — Bragadiru. Sînt toţi cam de aceeaşi vîrstă şi toţi au fost pionieri.

Numele acesta de cinste, „inimoşii", nu l-au avut de la început. Ba dimpotrivă... In primele zile, munca pe şantier nu le-a fost de loc uşoară. Cei din echipă nu se cunoşteau, nu erau obişnuiţi cu viaţa şi munca de pe şantier.

Seara, cînd se întorceau în tabără, băieţii erau tare amărîţi : iarăşi trecuse o zi şi nu-şi îndepliniseră norma. Tudor a vrut chiar să plece, spunînd că el n-o să fie niciodată printre fruntaşi, că toţi rîd de ei, spunînd că sînt codaşii şantierului.

— Nu se poate, Tudore, n-ai să pleci şi n-o să plece nici unul dintre noi, i-a spus Chiriac Dumitru, şeful echipei.

— Dar nu vezi că rîd toţi de noi ?

— Aşa ne-au învăţat pe noi anii pionieriei, să fugim din faţa greutăţilor ? Să dezertăm ? Ce părere ai, tovarăşe fost preşedinte de detaşament ?

Tudor nu mai scoase nici un cuvînt. Chiriac ţintise bine. Intr-adevăr, Tudor fusese preşedinte de detaşament. Abătut, Tudor se trînti pe pat. Auzi cum Dumitru se apropie de el.

— Lasă, Tudore — îi zise încet — mîine, poimîine, o să vadă toţi de ce sîntem noi în stare. Să vezi tu, o să întrecem chiar echipa lui Mozeş.

Echipa lui Mozeş ? Da. Dumitru avea gînduri îndrăzneţe. Tudor şovăi cîteva clipe, apoi răspunse :

— Aş vrea, Dumitre... Să nu crezi că sînt laş...

— Fruntea sus ! Auzi ? strigă vesel Dumitru. Înţelegi, măi ?

Era atîta încredere în vocea, în ochii lui, încît Tudor, înveselit, începu să rîdă fără să ştie bine anume de ce.

★

Băieţii s-au deprins cu munca. Parcă şi piatra se sfărîma mai uşor sub lovituri, iar în argilă casmaua nu mai intra aşa de greu. Sînt trei zile de cînd echipa lor depăşeşte cu regularitate norma. Un metru cub în plus e ceva... Dar nu-i destul, cînd te gîndeşti că alte echipe depăşesc norma cu şi mai mult. Pentru echipă însă, lupta abia de acum începe. Lui Tudor nici prin gînd nu-i mai trece să plece acasă. De cîte ori îşi aminteşte de seara aceea, îi vine să rîdă.

In fiecare zi munca de pe şantier aduce noi surprize. Băieţii depăşesc norma tot mai mult. Cu un metru şi jumătate cub, cu doi metri cubi... In ziua de 4 iunie, ei reuşiseră să întreacă toate celelalte echipe, în afară de aceea a lui Mozeş din brigada a II-a Tg. Mureş. De atunci a început adevărata întrecere dintre echipa lor şi echipa lui Mozeş. În timp ce echipa acestuia săpa 8,50 m.c. de pămînt, ei săpau 7,50 m.c. de pămînt. Iarăşi gînduri, iarăşi frămîntări... Era o luptă aprigă pentru fiecare lopată de pămînt în plus. Şi-au organizat munca în felurite chipuri. Au calculat mişcările la secundă şi, într-o zi...

★

La sfîrşitul orelor de muncă, echipa băieţilor a fost declarată fruntaşă pe şantier. Şi, aşa cum e obiceiul brigadierilor, au fost luaţi în braţe şi aruncaţi în sus, „hei rup, hei rup", ca la brigadă.

— Inimoşi băieţi — a declarat Mozeş. Şi aşa le-a rămas numele — „inimoşii", echipa inimoşilor.

E de mirare că la urmă „inimoşii" au învins ? Nu ! Mai întîi pionieri, apoi utemişti, ei şi-au călit în rîndurile organizaţiei voinţa de a învinge, de a fi totdeauna primii cînd e vorba să fie de folos patriei.

RADU POPA

CU ACESTEA NOI NE MINDRIM

Nu de mult, la Institutul de fizică atomică al Academiei R.P.R. a fost dat în folosinţă un nou pavilion destinat laboratorului de raze cosmice. Laboratorul, înzestrat cu instalaţii electronice speciale, este unic în felul său în Europa. Cercetările efectuate aici sînt de mare însemnătate pentru diferitele aplicaţii paşnice ale energiei nucleare. In clişeu cercetătoarea Elena Badea, lucrînd la unul din complicatele aparate ale laboratorului.

Vîrsta : 5.000 de ani

In muzeul de Istorie al oraşului Brăila se află o piesă rară. Piesa este o figurină din lut ars, datînd din neolitic (aproximativ 5.000 de ani î.e.n.) şi este un idol.

Idolul acesta, reprezintă schematic un chip femenin care poartă pe cap un disc asemănător unei pălărioare.

Descoperită în cartierul Brăiliţa, cu prilejul unor săpături arheologice, această piesă, unică în ţara noastră, este un mesaj al străvechilor preocupări artistice.

Bătăliile lui Ştefan cel Mare...

...este subiectul unei piese de teatru scrisă acum 235 de ani în limba latină. Ea este intitulată : **Improvida Providenţia de Stephano Moldaviae Voivoda** adică, „Ştefan Voevodul Moldovei sau Providenţa neprevăzută". Autorul este profesorul Iacob Fiala care a trăit la sfîrşitul veacului al XVII-lea şi începutul celui de al XVIII-lea în Slovacia, pe atunci provincie în fostul imperiu habsburgic.

Piesa a fost reprezentată în toamna anului 1722 de către elevii liceului din orăşelul Nytria. De altfel Fiala, care a fost cunoscut autor de piese istorice, le reprezenta cu ajutorul şcolarilor al căror profesor era

Nu vă vom uita, dragi prieteni

De curînd, guvernul Uniunii Sovietice în coordonare cu guvernul R.P.R., a luat hotărîrea la ultima consfătuire a participanților Tratatului de la Varșovia, de a retrage trupele sovietice care au staționat vremelnic pe teritoriul țării noastre. Pe meleagurile țării noastre, oamenii muncii își iau cu emoție rămas bun de la vitejii ostași sovietici care se întorc în patrie.

La Casa pionierilor din Galați am văzut o frumoasă manifestare de prietenie: era intîlnirea de rămas bun a pionierilor gălățeni și a pionierilor sovietici ai căror părinți s'ujesc în rîndul trupelor sovietice aflate acolo. Nu e-a aceasta prima intîlnire a pionierilor romîni cu cei sovietici Ei se mai intîlniseră și în alte părți, innodaseră multe prietenii. Și iată, in urma hotărîrii de retragere a trupelor sovietice de pe teritoriul patriei noastre, prietenii aveau să se despartă.

Intr-o emoționantă adunare de rămas bun au vorbit despre neatinsa prietenie care ii unește, pionierii romîni și sovietici. Apoi gazdele au înminat oaspeților daruri. S-au schimbat adrese, cravate, insigne.

A doua zi pionierii s-au intîlnit din nou, pe marele stadion al orașului. Acolo ei au participat împreună la marea adunare în care oamenii muncii din Galați și-au luat rămas bun de la trupele sovietice eliberatoare, adunare la care au luat cuvîntul tovarășul Chivu Stoica, președinte al Consiliului de Miniștri, al Republicii Populare Romîne. Cu aceeași admirație au primit ei apoi, frumoasa defilare a trupelor sovietice și romîne.

Pînă la plecarea trenului rămăseseră doar cîteva ore. Misa și tovarășii săi doreau să mai vadă odată Dunărea. Mișa Sorokin e de pe malurile Volgăi, iar Dunărea ii amintește de Volga lui dragă. Au plecat în port, împreună cu un grup de pionieri romîni de la Școala nr. 2. Apoi s-au întors direct în gară. Și au făcut cu greu loc pînă la tren. Pe peron era un furnicar de lume Mii de oameni veniseră să petreacă primul eșalon al ostașilor sovietici care se întorc în patrie.

— Să-ți amintești de noi. Să ne scrii — i-a strigat lui Mișa, Măriuca Popescu, o fetiță cu cosițe blonde.

— Kanecina — i-a răspuns Sorokin.

Tatăl Măriucăi i-a povestit cum in urmă cu mai bine de 13 ani, trupele sovietice eliberatoare au salvat orașul lipsit de apărare de la distrugerea totală.

★

Trîmbițele au sunat de plecare și locomotiva a răspuns cu un fluier.

Trenul s-a desprins încet și a prins să se depărteze.

— Dasfidania tavariși — strigau pionierii noștri. Dasfidania! strigau miile de oameni veniți să-și ia rămas bun de la prieteni.

Și prietenii cu cravate roșii sau cu epoleți purpurii răspundeau fluturînd miinile în semn de dragoste.

— Dasfidania...

T. CARAMFIL

In multe orașe ale țării au avut loc adunări în care zeci de mii de oameni s-au despărțit de prietenii sovietici. In fotografie o pionieră din Focșani, sub ochii surizători ai ofițerului sovietic, scrie cîteva rînduri în carnetul său. Cravata roșie a ofițerului este darul pe care l-a primit la despărțire.

„PESCĂRUȘ"

Un nou succes al industriei sovietice de automobile: elegantul și confortabilul autoturism „Pescăruș". După cum se vede in fotografie, vizitatorii ce se perindă prin Expoziția Unională Industrială din Moscova il cercetează cu deosebită admirație.

PRIETENIE

8 iunie 1958. O dimineață senină, în cîmpiile Ungariei. Pe șosea înaintează o coloană de autocamioane. Ținta ei: comuna Megyaszto. Sînt pline autocamioanele de oameni: locuitori din împrejurimi. Și oamenii aceștia poartă steaguri fîlfîitoare. Steaguri romînești și maghiare, simbol al unei trainice frății.

Mereu alte mașini sosesc la Megyaszto. Unele aduc pe reprezentanții guvernului romîn la Budapesta La intrarea comunei se înalță o arcadă împodobită, pe care stă scris: „Bun venit, prieteni dragi!" Grupuri de pionieri oferă buchete de flori oaspeților romîni E ceva solemn, neobișnuit, în lumina cerului de vară, pe chipurile oamenilor.

E solemnitatea unei amintiri eroice. Aici, pe pămîntul din jurul comunei, au căzut la sfîrșitul anului 1944 peste 1600 de ostași romîni. Au căzut vitejește, în lupta cu fasciștii, pentru eliberarea poporului frate maghiar. Și în dimineața aceasta de iunie, la Megyaszto se dezvelește monumentul pe care recunoștința poporului maghiar l-a închinat memoriei eroilor romîni. Două companii de onoare — una formată din militari, cealaltă din membri ai gărzilor muncitorești — s-au aliniat în fața monumentului. In tăcerea și emoția tuturor, pînza ce acoperă monumentul cade. Se arată o alcătuire simplă și minunată totodată, din marmură roșie. Poartă o inscripție: „In memoria eroilor romîni care au luptat pentru eliberarea patriei noastre". Cuvinte pe care jertfa de atunci, prietenia strînsă ce s-a cimentat de-a lungul anilor, le-au săpat în inimile tuturor.

Lupta necurmată pe care popoarele romîn și maghiar o duc alături, pentru făurirea socialismului, se leagă de amintiri ce nu se vor șterge niciodată.

RADIO GLOB

Puterea industrială a Uniunii Sovietice ia zilnic un considerabil avînt. In prezent, cercetătorii de la Institutul pentru proiectarea întreprinderilor siderurgice din Harkov, proiectează construirea celui mai mare cuptor Martin din lume. Fiecare șarjă a acestui gigant va produce 800 tone de oțel. In felul acesta, sarcina de a ajunge din urmă și a depăși producția de oțel a Statelor Unite, va fi în curînd îndeplinită.

Răscoala populară din Liban crește în intensitate. Patrioții libanezi duc lupte înverșunate în Beirut, capitala țării, împotriva guvernului trădător. In acest timp, imperialiștii americani și englezi se pregătesc să intervină cu armele pentru a înăbuși mișcarea populară. Dar năzuința de veacuri a poporului libanez pentru libertate, spre independența națională, nu va putea fi înăbușită nici cu ajutorul gloanțelor și nici prin teroare.

Polonia este al 11-lea stat din lume care dispune de un reactor atomic. El se află instalat în mica localitate Șerk, de lîngă Varșovia.

Militarii americani... în vizită

Orice părinte iubitor se străduiește printre altele, să-l învețe pe copilul său bunele purtări: să mănînce frumos, să-și sufle nasul, să nu se amestece nepoftit în vorba celor mari etc., etc. Asta, acasă. Pentru vizite sînt alte reguli: să-și șteargă picioarele, să ciocănească la ușă, să dea ziua bună etc, etc.

La fel procedează și oficialitățile din S.U.A., care răspund de educația copiilor și tinerilor americani. Filmele cu gangsteri, cărțile ce descriu crime fioroase, alcoolul slujesc pentru „educarea" bunelor purtări „acasă". Și nu o dată autoritățile americane și-au pus miinile în cap în fața jafurilor și asasinatelor comise de minori, ca rezultat al acestei educații. Grijulii însă, domnii din S.U.A. i-au învățat pe tineri și cum trebuie să se comporte „în vizită": Intîi să poarte uniformă militară și-apoi să fie convinși că... națiunea americană e superioară tuturor celorlalte, ceea ce pasă-mi-te le dă dreptul să bată, să batjocorească și să ucidă cînd vor și pe cine vor.

In multe țări ale Apusului, pe care conducătorii lor le-au înrobit interesele americane, mișună astfel de musafiri nedoriți, în uniformă. Ziarele acestor țări sînt pline de fapte ce dovedesc „buna creștere" a militarilor S.U.A. Să luăm la întîmplare cîteva exemple:

La Nürnberg, în Germania Occidentală, un băiat de 15 ani a fost invitat de un soldat american să joace împreună cărți. După cîteva ore de joc, văzînd că băiatul cîștigă, soldatul a scos pistolul și l-a împușcat...

In septembrie anul trecut, în Coreea de sud, un băiețel de 3 ani se juca pe cîmp, în zona unei conducte americane de petrol. Soldatul american Ronald Fachet a pus arma la ochi și l-a ucis cu sînge rece...

Crima primului soldat avea ca scop jaful. Cel de-al doilea s-a temut ca nu cumva copilul de 3 ani... să arunce în aer conducta...

Iar alte ori soldații americani ucid pur și simplu pentru a se distra. La 2 iulie 1957, doi aviatori ai forțelor militare americane din Japonia zburau deasupra unei șosele Jos, pe șosea, treceau doi bicicliști: o femeie și un copil. Ca să-și incerce „măiestria" cei doi piloți au coborît aparatul aproape de pămînt. Coada avionului i-a lovit pe bicicliști, omorînd femeia și rănind grav copilul.

Nesfîrșit e lanțul de crime făptuite de soldații americani peste hotare.

Oamenii simpli din țările „vizitate" de soldații americani sînt revoltați. Și necontenit, pe zidurile caselor din aceste țări apar peste noapte cuvintele atît de cunoscute: „Americani, cărați-vă acasă!"

VASILE MANUCEANU

reportaj • știri • informații • noutăți • tehnice

„Şi la noi s-a aprins lampa lui Ilici"

La concursul de desene iniţiat de gazeta „Pionir" au sosit o mulţime de lucrări din toate colţurile ţării. Vă prezentăm aici compoziţia lui Berecz Ibolya din clasa a VI a, comuna Vînători, raionul Criş, regiunea Oradea

Şi pionierii...

Construcţia Căminului cultural din comuna noastră se apropie de sfîrşit. Noi, pionierii, ne putem mîndri că am ajutat, după puterile pe care le avem, ca această construcţie să fie gata mai repede. Intr-o singură zi am cărat 100 de roabe încărcate cu piatră şi 24 de roabe cu pămînt, care erau necesare pentru nivelarea, locului pentru ca mai apoi tîmplarii să poată aşeza pardoseala. Cel mai bine au lucrat Dingau Nina, Iliescu Anica şi alţii.

RUSU ARISTIŢA, cl. a IV-a
comuna Bîlvăneşti regiunea Craiova

Cînd ai prieteni buni

Intotdeauna s-au înţeles bine, dar prietene bune au devenit de cînd Jeni s-a îmbolnăvit şi a trebuit să fie operată... Asta s-a întîmplat în iarnă... Jeni a lipsit atunci 8 zile de la şcoală. Ajutată de colega ei, Doina a ciştigat însă tot ce-a pierdut din lecţii... Apoi Jeni iar s-a îmbolnăvit... Cu o lună înainte de primul examen din viaţa ei... A fost nevoie să fie din nou internată în spital... Intreaga clasă s-a întristat. Jeni este preşedinta de grupă şi este foarte iubită de copii. Pînă şi cei din clasele mai mici veneau să se intereseze de starea sănătăţii ei. In zilele de joi şi duminică întreaga clasă venea s-o vadă la spital... Şi lîngă patul micii bolnave se organizau adevărate adunări pionereşti. Preşedinta grupei asculta cu bucurie noutăţile din grupă, ce s-a mai întîmplat, ce acţiuni noi au mai avut loc. Aşa că, deşi ţintuită la pat, ea nu se simţea ruptă de şcoală. Apoi Doina, prietena ei cea mai bună, care locuia în preajma spitalului, venea în fiecare zi pe acolo, aducîndu-i temele trimise de învăţătoare, povestindu-i întîmplările zilei...

Aşa se face că, în ziua examenului, cînd a aflat că învăţătoarea vrea s-o amine pentru a fi examinată în toamnă, ea a ţinut neapărat să fie lăsată să răspundă o dată cu colegele ei, fiind dusă la şcoală cu autoslavarea... Şi, la primul examen din viaţă, ea a fost printre colegele ei.

IRIMIE STRAUŢ
(corespondent voluntar)

Măriuca

vă prezintă astăzi cîteva scrisori de la prieteni

Noi... şi băieţii

De curînd am făcut o excursie în comuna Gura Văii. Drumul a fost plăcut şi nici n-am simţit cînd am ajuns (deşi, între noi fie vorba, ne-a fost cam greu la urcat). Băieţii însă nu ne-au lăsat, ei ne-au ajutat tot timpul. La Gura Văii am vizitat fabrica de var, şi am văzut cuptoarele unde se arde piatra de var. După aceasta băieţii au jucat un meci de fotbal cu echipa pionierilor din comună. Băieţii noştri n-au ciştigat, dar nu se pot plînge că n-au avut „galerie". Noi, fetele, i-am încurajat din toată inima. Ca să-i mai „consolăm" şi să le arătăm ce ştim, le-am pregătit o masă gustoasă şi plăcută.

PRUNDEANU MIOARA, cl. a VII-a
Şcoala de 7 ani nr. 1—Tr. Severin

La închiderea paginii

● Avram Angela din comuna Mavrodin, raionul Alexandria, este foarte bucuroasă, pentru că a luat toate examenele cu nota 10. In vacanţă ea şi colegele ei vor pleca într-o excursie pe Valea Prahovei. Gospodăria agricolă de stat este aceea care-i trimite în excursie, drept răsplată pentru ajutorul pe care copiii l-au dat gospodăriei. Harnicii pionieri au curăţat 42 ha de izlaz.

● Fischer Ladislaus trăieşte în oraşul de la poalele Tîmpei-Oraşul Stalin. El şi ceilalţi colegi vor pleca într-o interesantă excursie pe biciclete.

● Pionierii Şcolii de 7 ani din Comăneşti au vizitat redacţia şi tipografia ziarului „Flacăra Moineştiului".

Aici au văzut cum se scriu articolele, cum se tipăreşte ziarul. Lucrul linotipiştilor, paginarea ziarului şi întreg procesul de lucru i-a impresionat mult. Urmarea? Mulţi elevi din clasa a VII-a şi-au arătat dorinţa de a deveni muncitori tipografi.

Port femeiesc cu vîlnic şi catrinţă — Regiunea Craiova.

FOILETON

Cîteva minute despre haine frumoase şi... altele

Mi se cere un articol pentru acest număr şi din pricină că mă grăbesc să plec pe teren, nu mai am vreme să-l scriu. Rup deci din carnet foaia cu notiţele luate la Şcoala nr. 2 din Oraşul Stalin şi o trimit direct în tipografie. Cred că se va înţelege destul de bine despre ce este vorba; eu iau notiţe foarte amănunţite, pe ore şi chiar pe minute!

ORELE 10

Fac cunoştinţă cu Mîzgăreanu Constanţa, preşedinta detaşamentului clasei a IV-a. O admir: e foarte corect, chiar elegant îmbrăcată. Cravata, bine călcată, se răsfaţă pe albul imaculat al unei bluze ce vine de minune la foile de culoare închisă.

— Ce mai e prin detaşamentul vostru, Constanţa?

— Numai bine!

— Nici o ceartă, nici o neînţelegere?

— Doar din cînd în cînd...

— Şi de ce?

— Din vina băieţilor!

— Numai din vina lor?

— Da. Pionierele sînt tare cuminţi şi conştiincioase.

„Bravo! îmi zic aici e rost de un minunat reportaj-pozitiv".

ORELE 10 ŞI CINCI MINUTE.

Mă îndrept spre clasa Constanţei, să le felicit pe pionierele cele cuminţi şi să-i mustru pe băieţii cei dezordonaţi.

In uşa clasei a IV-a o mulţime de fete — colegele Constanţei. Sînt uimit. Aproape toate sînt scoase ca din cutie. Imbrăcate cu grijă, cu nimic mai prejos de Constanţa! Mă bucur. Voi avea de-a face cu un detaşament model. Ah, ce reportaj o să iasă... Deodată, ţipete, scandal, panică, şi la...

ORELE 10 ŞI ŞASE MINUTE

Constat că trei dintre pionierele cele elegante încep să se învîrtească într-un dans ameţitor, cu figuri ciudate, dans care în limbaj popular se cheamă simplu: bătaie. Increderea în reportajul plănuit începe să scadă.

ORELE 10 ŞI ŞAPTE MINUTE

Cum vă numiţi? Cele trei beligerante se recomandă:

— Doina.

— Lidia.

— Diana.

— Pioniere?

Cele trei se miră. De ce le-am întrebat? Nu văzusem că au cravata? Ba da, văzusem. Şi totuşi le-am întrebat!

ORELE 10 ŞI OPT MINUTE.

In clasă cu tot detaşamentul. Constanţa nu mai susţine cu atita hotărîre că pionierele ei sînt cuminţi şi că doar băieţii poartă vina dezordinii. Din pricina stiloului care mi s-a stricat în tren, îmi pătez degetele. Le şterg cu o foaie. Caut coşul de hîrtii, s-o arunc şi exact la...

ORELE 10 ŞI NOUĂ MINUTE

Observ că în această clasă cu fete atît de îngrijite, nu există un asemenea coş. Există în schimb mult praf, multe rămăşiţe de hîrtie aruncate printre bănci, la voia întîmplării, ceea ce îmi răpeşte şi mai mult încrederea în reportajul cu tema „un detaşament model".

ORELE 10 ŞI ZECE MINUTE

Intreb:

— De ce n-aveţi coş?

Constanţa sare, bucuroasă că-şi poate dovedi spusele de adineauri cu „vina" băieţilor.

— L-au stricat băieţii! Rîşnoveanu Petre l-a stricat! Şedea în recreaţie în spatele uşii şi-l arunca în capul fetelor care intrau!

Rîşnoveanu se ridică şi recunoaşte:

— Aşa e.

Constanţa triumfă.

ORELE 10 ŞI 11 MINUTE

O voce din fundul clasei:

— Rîşnoveanu n-a spus tot! N-a spus cine l-a îndemnat să facă aşa!

Intreb:

— Cine te-a învăţat, Petre?

Băiatul tace.

Din nou vocea din fundul clasei:

— Atunci să spun eu: Constanţa l-a învăţat!

Preşedinta detaşamentului se roşeşte.

— Nu-i adevărat!

— Pe cuvîntul tău de pionieră?

Constanţa tace, ofteazã. Apoi:

— Eu l-am învăţat...

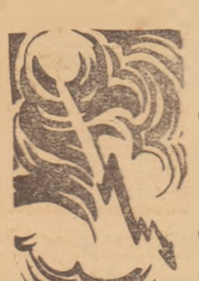
ORELE ZECE ŞI 12 MINUTE.

Nu-mi place eleganţa celor dintr-a IV-a. Aş prefera în locul ei niţică modestie, niţel simţ de răspundere, niţel spirit tovărăşesc şi puţin mai mult respect pentru bunurile şcolii.

GHEORGHIŢĂ-reporterul

ȘTIINȚA

Trăsnetul

Foc și pîrjol coboară peste pămînt în zilele însorite de vară. Le e cald oamenilor, le e cald pînă și copacilor, care-și întind frunzele ca niște gîtlejuri însetate după puțină ploaie

De undeva, de departe, primul tunet și prima pală de vînt vestesc furtuna și, cu ea, răcoarea. Tună și fulgeră. Ploaia se apropie. Scîntei electrice, săgeți uriașe de foc, pe cer, străbat înălțimile. Norii, doldora de apă și de electricitate, se înfruntă. Tot cerul se luminează. Și tună. Cum mai tună!

Ce e bubuitura aceasta răscolitoare și cine scapără „bicele de foc" pe cer? Dacă ești atent, cînd te pieptени cîteva minute în șir, auzi niște pîrîituri și rareori vezi și o mică scînteie. Iată de ce: prin frecarea pieptenului de păr se produce electricitate — de-un fel pe pieptene și de alt fel pe păr. Electricitatea de fel contrar se atrage și încearcă să se distrugă una pe alta. Din lupta aceasta se naște scînteia electrică și odată cu ea crește temperatura

Fulgerul pe cer ia naștere cam la fel, dar nu întocmai.

Norii sînt încărcați cu cantități uriașe de electricitate. Cînd norii încărcați cu electricitate diferită se apropie unul de altul, acestea încearcă să se distrugă reciproc și se formează o scînteie electrică, fulgerul. Spunem că s-a produs o descărcare de electricitate.

Fulgerul poate lua diferite forme. S-au văzut fulgere ca niște săgeți, în zig-zag, în fotocoale..

Scînteile acestea întinse, care cuprind uneori tot cerul, sînt însoțite de temperaturi foarte înalte, la care se produc în aer numeroase reacții chimice. Din acestea iau naștere diferite gaze.

Mulți dintre voi știu că o însușire a gazelor este aceea că ele vor să ocupe un spațiu cît mai mare, să-și mărească volumul.

Shimbarea bruscă de volum a gazelor care iau naștere în atmosferă în timpul descărcărilor electrice produce un zgomot înspăimîntător. E tunetul.

El are puterea să-i arunce pe unii dintre voi, nu dintre cei mai curajoși, direct... sub masă. La fel se speriau strămoșii noștri, care nu cunoșteau electricitatea. Ei se ascundeau în peșteri și acolo născoceau felurite explicații, toate departe de adevăr. In vremuri mai apropiate, oamenii neștiutori au născocit legenda Sfîntului Ilie care merge cu carul și trosnește din bici. Trosnetul biciului ar fi trăsnetul. Prostii, firește pentru neștiutori. Uneori, așa cum se produce fulgerul între doi nori, se produce, uneori, trăsnetul între nor și un obiect mai înalt de pe pămînt încărcat cu electricitate de sens contrar.

Pe casele înalte se pun paratrăsnete metalice care le feresc de pericol, conducînd electricitatea în pămînt. In felul acesta, omul a înlănțuit trăsnetul și l-a făcut inofensiv așa cum, în general, știința a îmblînzit multe dintre fenomenele naturii, iar pe unele le-a obligat să lucreze în folosul său.

Cunoscînd explicația științifică a unor fenomene din natură se înțelege că se înlătură tot felul de credințe care mai dăinuie în rîndul celor fără carte, a neștiutorilor.

Prof. MARIA FILIP

TREI PIONIERE

(Urmare din pag. I-a)

Aculina a îndrăgit de mult îndeletnicirea creșterii păsărilor. Întîi îi plăcuseră puișorii, mici ghemotoace de puf galben cu ochișorii de mărgele, care piuiau subțirel cerînd ocrotire. Îi lua în palme, îi mîngîia.. Apoi îndeletnicirea ei devenise pasiune și aflase că a crește păsări e o adevărată știință. Veștile despre ceea ce făcuseră pionierii din alte colțuri ale țării îi stîrniseră dorința să facă și ea ceva deosebit... Și, pentru că creșterea păsărilor o pasiona, s-a gîndit să facă un lulucru folositor în această privință. Lungeanu Aculina avea planuri mari. Voia să îmbunătățească rasele de păsări în satul ei. Găinile Leghorn sînt bune ouătoare, cresc mari și au carnea foarte gustoasă și Aculina știa aceasta. Cînd puișorii pe care-i va obține vor crește mari, îi va da în sat, așa că, în scurt timp, la Ghergani aveau să se afle sute de găini de rasă. Pentru aceasta, hotărîse împreună cu cele două prietene ale ei să înființeze un „cerc al micilor crescătoare de păsări". Deocamdată ele trei, apoi aveau să atragă și pe altele.

★

Aculina avea în ogradă o singură pereche de păsări Leghorn. Acestea trebuiau să fie punctul de plecare către îndeplinirea planurilor Aculinei. A început să adune ouăle găinii. Intr-o bună zi însă, găina a ouat un ou moale, fără coajă.

Profesoara de naturale a sfătuit-o să pună sulf în mălaiul păsării. Aculina a făcut întocmai și găina a făcut iar ouă sănătoase. Cînd s-au adunat 25 de ouă, găina a căzut cloșcă. În curînd au ieșit 25 de puișori, sănătoși și voinici.

Într-o dimineață, Aculina a constatat că a dispărut un pui. L-a căutat peste tot, însă zadarnic. A doua zi altul, a treia zi la fel. Atunci s-a lămurit Aculina că pe undeva, pe aproape, se afla un dușman al păsărilor, după toate semnele un dihor.

Multe ceasuri l-a pîndit Aculina, însă hoțul, șiret, se ferea. A izbutit în schimb să mai fure doi pui. Aculina și-a dat seama că trebuie găsită o soluție... Și a găsit-o. Puii împreună cu cloșca au primit o locuință nouă: un țarc împrejmuit cu o plasă de sîrmă.

Cam tot în aceeași vreme, ea a luat asupra ei și îngrijirea a 15 boboci de rață.

Între timp, și prietenele ei au obținut pui și boboci. Aurelia a luat ouă de păsări de rasă de la clocitoarea gospodăriei de stat din comuna alăturată. A obținut 52 de pui. A mai crescut în plus 14 boboci de gîscă. Vicenția are și ea 26 de pui. În total 98 de pui, 15 boboci de rață și 14 de gîscă. Frumos început, nu? Mai e cineva care să se îndoiască de faptul că „cercul micilor crescătoare de păsări" va reuși să îmbunătățească rasa de păsări din Ghergani?

★

Aculina vrea să se facă crescătoare de păsări, chiar dacă ar fi să se certe cu părinții din cauza asta... Pentru că așa sînt părinții; ar vrea să-și vadă copiii profesori, avocați, medici sau ingineri... Dar ea crede că va fi de folos în satul ei, unde acum sînt două întovărășiri. Ea visează o fermă cu mii de păsări de rasă, crescute după metode științifice, așa ca la gospodăria de stat din comuna vecină... Și nu ne îndoim că dorința ei se va îndeplini.

A. WEISS

joia culturală

TEATRU

HARAP ALB

Anul acesta, colectivul Teatrului de Stat din Galați a pregătit pentru copiii din oraș o surpriză plăcută: cu prilejul zilei de 1 Iunie, pe scena teatrului a fost prezentată premiera spectacolului „Harap Alb". O sală arhiplină (nu exagerez deloc. Copiii stau comod și cîte doi pe un scaun) cu spectatori numai ochi și urechi, a urmărit povestea lui Harap Alb cel viteaz și cinstit și încercările grele, primejdiile prin care a trecut pînă să-l dovedească pe spînul cel viclean.

Și, act după act, cînd cortina se ridica, actorii Viorel Popescu, Anghelescu - Moreni, Vurtejanu și Alla Tăutu în rolurile principale, repovesteau, trăind în rolurile principale minunata poveste a lui Ion Creangă

Străduința colectivului de actori a fost răsplătită nu numai cu ropote de aplauze, ci și cu participarea, gălăgioasă uneori, a spectatorilor la acțiunea de pe scenă. Nu o dată, cînd Harap Alb era în primejdie sau cînd Spînul se întrecea în răutatea sa, din primele rînduri sau de sus de la balcon replici, îndemnuri și încurajări erau strigate de spectatori. Dar ce nu vor putea uita copiii atît de ușor, pentru că le-a plăcut cel mai mult a fost jocul celor cinci prieteni din pădure: Gerilă, Flămînzilă, Setilă, Ochilă și Păsărilă.

Cel mai îndrăgit actor Mihail Pălădescu, care l-a interpretat pe Gerilă, mi-a vorbit cu cîtă dragoste joacă atunci cînd știe că în sală sînt copii. „Uneori — îmi spune el — cînd sînt pe scenă, îmi arunc privirea în sală și, cînd văd cît de atenți îmi urmăresc jocul, cum cred și cum trăiesc toată acțiunea, simt cea mai mare mulțumire și bucurie a muncii mele"

CINEMA

RITA — fiica Letoniei socialiste

„Rita", noul film al studiourilor sovietice, este povestea fetiței letone cu același nume care, în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, săvîrșește un fapt de mare eroism. Într-o noapte, cîțiva prizonieri ai fasciștilor sînt salvați de niște pescari. Prizonierii sînt ascunși în podul școlii din sat. Cu un mare curaj și cu o uluitoare dibăcie și stăpînire de sine, Rita reușește să-i înșele pe ocupanții fasciști și să-i îngrijească pe prizonieri. In cele din urmă, armatele sovietice sosesc, eliberatoare, și Rita are mulțumirea faptei împlinite.

Dar nu numai despre aceste fapte în sine vorbește filmul, ci și despre altceva: despre Rita — fiică a Letoniei socialiste, despre dragostea ei de patrie, despre ura împotriva dușmanilor ei, despre faptul că simțămîntul cel mai înălțător dintre toate — patriotismul — poate să transforme un copil oarecare, naiv și zburdalnic, într-un om întreg, puternic, minunat!

CĂRȚI

„JURNALUL LUI ANDREI HUDICI" DE FELIX ADERCA

Andrei Hudici este un pionier care și-a petrecut vacanța de iarnă în tabăra de la Sovata. Aici leagă prietenii cu o seamă de băieți și fete veniți din alte localități. Într-o zi, sosește în tabără un scriitor, care-i sfătuiește pe cei de față să-și facă un jurnal intim. Andrei se hotărăște să-și întocmească și el un jurnal. In tabără se petrec întîmplări care merită să fie așternute într-un jurnal. Despre ce întîmplări este vorba veți afla citind cartea: „Jurnalul lui Andrei Hudici", scrisă de Felix Aderca.

„COPIII ATENEI" DE DIMOS RENDIS

Fotakis este numai unul din eroii romanului lui Dimos Rendis. El face parte din „Organizația pionierilor din Tamarakia" — adică din organizația pionierească a unui cartier din Atena care și-a pus în gînd să ajute ELLAS-ul (armata populară națională de eliberare)

Fotakis s-a descurcat bine în prima misiune. A lipit pe ziduri lozinci care vorbeau despre libertate.

A doua misiune cere mai mult sînge rece. Trebuie să treacă cu un bilețel de partea cealaltă a șoselei, în cartierul Peristeri, unde se află un detașament ELLAS înconjurat de nemți

Să pornim cu luare aminte pe urmele lui Fotakis, băiatul cel curajos.

EXPOZIȚII

LUCRĂRI VALOROASE ALE ȘCOLARILOR DIN ȚARĂ

Desen de LADUNCA CECILIA — Bacău

La Expoziția de desene care s-a deschis, nu de mult, într-unul din pavilioanele Parcului de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin" din București, sînt adunate în cîteva săli cele mai valoroase lucrări ale școlarilor din Capitală și din țară.

„Peisaj urban" al lui **Dumitrescu Florin**, desenele elevei **Ionescu Doina Monica**, „Din imaginație" al **Marianei Filip**, tablourile lui **Iosif Bălănescu** sînt lucrări care rețin atenția vizitatorilor și care dovedesc posibilitățile școlarilor din București. Foarte bune, păcat că prea puține, în expoziție, sînt majoritatea desenelor școlarilor din Bacău, Rîmnicu Vîlcea, Orașul Stalin. In mod deosebit se remarcă **Cloroian E.** din Rîmnicu Vîlcea și **Ladunca Cecilia** din Bacău.

Al. Ovidiu Zotta

examenul

Cînd Nicuşor Preda se despărţi de Barbu, era trecut de zece noaptea. Petrecuseră împreună aproape întreaga zi, repetînd pentru examenul de mîine. Era primul examen din seria acestui an — şi Barbu, care, în ultimele săptămîni lipsise de la şcoală din pricina unei răceli zdravene, se temea. N-avea însă de ce. Nicuşor îl ţinea zilnic la curent cu tot ce se învăţase între timp. Răbdător, aproape sîcîitor, stătuse ore în şir lîngă patul prietenului său, povestindu-i lecţiile şi silindu-l să rezolve o sumedenie de probleme... Aşa că, acum, în ajun de examen, Barbu nu numai că se însănătoşise, dar pe deasupra cunoştea materia mai bine ca niciodată!

La plecare, Barbu îşi rugă prietenul să rămînă la el peste noapte; Barbu locuia în blocurile muncitoreşti construite în jurul uzinei chimice ce se găsea la vreo şase kilometri de oraş, şi autobuzul de serviciu îşi încetase circulaţia. Nicuşor însă refuză. Le promisese părinţilor că nu va întîrzia prea mult şi apoi voia să aibă timp să facă baie, să se culce; era un băiat îngrijit, ţinea să se prezinte cît mai corect în faţa comisiei.

Şi plecă.

Ajuns la capătul micului bulevard ce străbătea grupul de blocuri, îşi făcu o mică socoteală. Dacă o lua pe şosea, avea de mers şase kilometri — dar asta la lumina becurilor înşirate de-a lungul şoselii. Dacă o lua prin păduricea din dreapta, n-avea decît un kilometru şi jumătate — însă pe întuneric şi printre mari tufişuri întunecate.

Aşa că Nicuşor Preda îşi umflă pieptul bărbăteşte, fluieră haiduceşte şi porni înţelepţeşte pe... şoseaua luminată.

Mergea cu spor — privind însă cu coada ochiului masa întunecată a tufişurilor de pe margine. In jur, nici ţipenie. Incercă să se convingă că nu-i e teamă şi începu să fluiere de mama focului un marş.

Deodată, un fulger şerpui, roşu, pe boltă şi, pe neaşteptate, întovărăşită de un tunet puternic, se porni ploaia. Nicuşor iuţi pasul. Pe de o parte îi era ciudă, pe de alta se bucura că zgomotul ploii îndepărta tăcerea neplăcută a nopţii.

Cînd simţi că ploaia e gata să-l pătrundă, îşi scoase cărţile din servietă, le vîrî în sîn, apoi îşi puse servieta în cap, în chip de glugă şi, mîndru de această idee, îşi urmă drumul mai înviorat.

Dar ploaia devenea din ce în ce mai stăruitoare, iar servieta nu-i acoperea decît capul. Incetul cu încetul, simţi că umezeala-i pătrunde la piele. O clipă — îi păru rău că n-a rămas la Barbu şi se gîndi să se întoarcă. Dar nu-i plăcea să se dea bătut. Aşa că fluieră din nou — de astă dată a pagubă — şi-şi urmă drumul. Devenise abatut, copleşit.

Deodată un zgomot venit din urmă îl făcu să tresară. Se bucură. Era zgomotul unui claxon. Intoarse capul şi văzu ochii strălucitori ai farurilor unui autocamion care venea în goană.

Nicuşor se dădu la marginea drumului — şi ridică mîna. Frînele autocamionului scîrţîiră şi maşina se opri.

— Ce-i, ţîcă? se auzi o voce răguşită din cabină. Te-a răzbit ploaia?

— Mergeţi în oraş? Vă rog... dacă se poate...

— Suie-n cutie! răspunse vocea din cabină.

— Da' pe jos nu poate merge?! se auzi alt glas, morocănos. Vezi-ţi de drum, puştiule!

— Lasă-l, bre, nu vezi că plouă? se împotrivi cel care vorbise primul. Hai, ţîcă, sus!

Cum acesta era chiar şoferul, Nicuşor nu mai aşteptă să fie poftit a treia oară şi se căţăra grăbit în spate, în „cutie".

Maşina porni la drum. Nicusor, sub prelata din foaie de cort începu uşurat să-şi şteargă faţa. Privi în jur. Se afla în mijlocul unei grămezi de saci. Simţi un miros cunoscut. Mirosea, festiv, a pantofi noi. Se uită prin saci; erau burduşiţi cu foi de talpă şi de piele.

Ostenit, băiatul se aşeză turceşte, rezemat de cabina şoferului. Se simţea bine. Dar tocmai atunci, ca un făcut, autocamionul icni şi rămase locului. Nicuşor ridică un colţ al prelatei; afară, şoferul şi omul care-l însoţea scotoceau prin măruntaiele motorului, înjurînd de mama focului. Ploaia încă nu încetase, aşa că Nicuşor nu se îndură să-şi părăsească împărăţia de sub prelată. Se ghemui cu genunchii la gură. Deodată, îl surprinseră vorbele pe care le schimbau între ei, cu grabă, cei doi şi, de asemeni, faptul că în timp ce şoferul vorbea tare, celălalt parcă se străduia să spună totul în şoaptă, parcă se temea să nu-l audă cineva:

— Mai repede, mai repede, şuşotea el.

— Uşurel, că terminăm, răspundea vocea răguşită a şoferului. De ce te grăbeşti aşa?

— Las' că-ţi spun eu. Dă-i bătaie. Cît mai poate dura?

— Maximum o jumătate de ceas.

— Cît?! asta-i o curată nenorocire! Fănică, o mie în loc de cinci sute, dar isprăveşte-n cinci minute!

— Nu se poate.

— Ba se poate! spuse celălalt.

— Ce ţipi, mă? Ce-atîta grabă? Nu-nţeleg nimic! Parc-ar fi miliţia după noi!

— Păi o să fie, dacă te mai moşmondeşti mult cu motorul, o să fie!

— Ce-are ea cu noi? rîse senin şoferul.

Celălalt icni:

— Are, află că are! O mie îţi dau, mă dragă, înţelegi?

Şoferul nu mai rîse:

— Ce tot spui?

— Că... pielea şi talpa sînt de furat! Asta vreau să-ţi spun! Şi mai vreau să-ţi spun că tu eşti complicele meu. Lămurit?

— Cum? Materialele astea nu sînt pentru cooperativa voastră? Nu eşti achizitor? Nu mi-ai spus că vrei să faci o surpriză cooperativei aducînd materialele cu două zile înainte de termen?

Celălalt vorbi morocănos:

— Pe naiba, toate astea au fost gogoşi. Pielea şi talpa sînt de furat. „Achiziţionate" pentru mine. Incetează cu mirările şi isprăveşte mai repede cu motorul, ai tot interesul: eşti în aceeaşi primejdie ca şi mine!

— Nu-i adevărat! Eu n-am ştiut nimic. M-ai minţit!

— Ai dovezi?

Şoferul scrîşni, înfrînt. Vorbi chinuit:

— Ticălosule, acum înţeleg de ce materialele au fost scoase prin spatele fabricii şi n-ai semnat nici o hîrtie pentru primirea lor! Acum văd de ce n-ai vrut să-l luăm pe puştiu-ăla! Prostul de mine... Cum de nu mi-am dat seama? Totul e cusut cu aţă albă!

— O fi. Dar acum, dacă ai intrat în horă, joacă!

...Sub prelată, Nicuşor simţea cum, treptat, îl cuprind căldurile spaimei. Totul era clar. Hoţi... Nu mai avea timp de aşteptat. Sări de sub prelată.

— Ah, şi tu erai aici? îl întrebă cu neplăcută surpriză „celălalt".

— Da... mi-e somn... îngăimă Nicuşor — şi se frecă la ochi — făcînd totul ca să pară somnoros.

Ii privi. Şoferul era un om mai în vîrstă, voinic, cu chipul boţit şi înceţoşat al omului pe lîngă care necazurile nu trec fără să lase urme. Insoţitorul său era în schimb un bărbat falnic, zvelt, cu părul negru-albăstrui, cu pielea obrazului roză, ceea ce i-l făcu deodată antipatic lui Nicuşor, fără ca băiatul să-şi dea exact seama de ce.

Cei doi tăceau, prefăcîndu-se ocupaţi numai cu motorul.

— Nene, îmi dai voie să stau niţel la volan? se rugă Nicuşor.

— Stai, dar să nu umbli la nimic, îi răspunse scurt şoferul.

Se vedea după privirile lor furişe că se gîndesc cum să scape de el.

Nicuşor se aşeză la volan. Se prefăcu interesat de pedale, de schimbătorul de viteze, de cadrane...

Cînd coborî, îşi lăsă servieta lîngă cei doi:

— Mă duc pînă colo, la şanţ — în timp ce vorbea, îşi nota în minte numărul maşinii — şi vin imediat...

— Du-te!

Işi jucase atît de bine rolul, încît „celălalt" mormăi: „Afurisitul, îşi închipuie că numai grija lui o avem".

Cei doi îşi văzură de lucru, gîndindu-se în acelaşi timp cum să scape de Nicuşor. De-abia într-un tîrziu „celălalt" spuse:

— Dar ce-i cu ţîncul? C-a trecut un sfert de ceas.

Il strigă. Nici un răspuns. Il căutară în „cutie". Nimic.

Se alarmară. Cuprins de o presimţire, şoferul sări în cabină. Reveni, frîngîndu-şi mîinile:

— A fugit cu cheia de contact la el...

— Alta n-ai?!

Şoferul vîrî mîna în buzunar. Degetele i se încleştară pe metalul unei chei. Era a doua cheie de contact. Răspunse:

— Nu, alta n-am.

★

Gîfîind, Nicuşor alerga prin pădurea întunecată. Repede, mai repede, şi mai repede... Tufişurile negre îl biciuiau cu ramuri subţiri şi tari — dar nu-i păsa. Nici de întuneric nu-i mai era teamă. Cînd, rupt de oboseală şi cu răsuflarea tăiată ajunse în centrul oraşului, la circa de miliţie, primul gînd îi fu de mirare. Se miră că trecuse atît de uşor prin pădurea întunecată pe care, în alte împrejurări, nu s-ar fi încumetat nici măcar s-o privească bine!

La ora opt dimineaţa, Nicuşor intra în clădirea şcolii. Deşi avea ochii roşii de nesomn, era totuşi proaspăt spălat şi îmbrăcat cu grijă. Avusese timp să treacă şi pe acasă. Trecuse chiar din nou şi pe la circă, unde aflase că hoţul fusese prins.

Peste cinci minute intră la examen. Primi nota 10.

UMOR

Snoave indiene

CINCI PIINI

Un om se ducea în fiecare zi la tîrg şi cumpăra cîte cinci pîini.

Intr-o zi îl întîlni un prieten şi-l întrebă:

— Spune-mi, de ce cumperi zilnic cinci pîini?

Omul îi răspunse:

— O pîine mănînc eu, două le dau cu împrumut şi cu două îmi plătesc datoria.

— Nu înţeleg — spuse prietenul. Lămureşte-mă, ca să te înţeleg.

— E simplu: o pîine mănînc eu, două pîini le dau copiilor şi două — tatălui şi mamei.

UN MEDIC INŢELEPT

La un medic veni un om şi-i spuse:

— Domnule doctor! Mă doare burta, ajută-mă.

—Dar ce ai mîncat ieri?— îl întrebă medicul.

— Nişte fructe verzi! — răspunse bolnavul.

— Atunci iată o doctorie pentru ochi.

— De ce pentru ochi?

— Pentru ca altă dată să te uiţi mai bine ce mănînci.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti. Piaţa „Scînteii" tel 7.60.10. 7.61.06. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".